

трудять ся и работять за душевны-ты или тѣлесны-ты потрѣбы или за другы, безъ кои-то не може да ся живѣе въ общество.

Наше-то естество е такъво, что-то ные за много врѣмѧ не можемъ непрѣстайно да ся напрягамы само да работимъ, а искали и да ся поразвеселимъ и да ся позабавимъ и растущимъ съ нѣкой разговоръ или съ нѣкои игрѣ. Отакъ ся подѣлилъ трудъ-тъ, намѣрили ся и хорѣ, кои-то ся заловили само за тѣлѣ работѣ та ся испекли и станѣли вѣщи да веселять другы и съ всякаквы майсторіи да имъ правятъ срѣд-це и да имъ угаждать. Кога-то си уморенъ или угрыженъ, ако да дойде нѣкой да тя поразговори и поразвесели, ты щешь му бѣдешь много благодаренъ; а за да може да тя развесели той трѣбува прѣзъ цѣлый си животъ да е боравилъ съ тѣлѣ работѣ, какво-то да ся обиграе въ неиѣ та да може да иѣ врьши както трѣбува. По това и живописецъ, и пѣвецъ, и свирецъ и игрецъ работи за всякого, кой-то ся весели съ негово-то умѣніе.

Отъ казано-то ся разбира че всякой работи и съ работѣ-тѣ си быва полезенъ всякой, кой-то или ся труди да искара нѣчто потрѣбно за поминъкъ на хора-та, какво-то хранѣ, облѣкло и пр. или залѣга и на-стоява за здравинѣ-тѣ, за право-то, за спокойствіе-то и за ряда у общество-то, или учи другы на полезны нѣ-чта, или съ искусство-то си прави живота по-сладѣкъ и по-веселъ или спомага както и да было за да добывать хора-та по-лесно всичко, что имъ трѣбува. За това и на всякого ся пада честь и почетъ наспротивъ труда му и наспротивъ цѣнѣ-тѣ, кои-то чини трудѣтъ му у хора-та въ едно дадено врѣмѧ.